

Ikjesmarathon

Week van het Nederlands (28/09 - 5/10/2024)

De leerlingen uit 6 ecmt, 6 lamt, 6 mt en 6 mtwe namen tijdens de Week van het Nederlands deel aan de Ikjesmarathon. Ze schreven elk een Ikje (anekdote, observatie of gebeurtenis beschreven door hun ogen) en diende deze in bij ILFU (International Literature Festival Utrecht). Het Ikje vind je al jaren terug op de achterkant van de krant NRC Handelsblad en is daar uitgegroeid tot een iconische rubriek.

Lees en geniet!

Het regent al de hele ochtend, het is ook geen zacht buitje en dat op een maandag. Het is zo'n stortbui waarbij mijn broek na een paar stappen aan mijn benen vastplakt en mijn sokken veranderen in sponsen. Mijn haar hangt als een natte sliert over mijn schouders, helemaal doorweekt en plakkerig aan mijn gezicht. Vanochtend zei mama nog: "Zorg dat je je goed voorbereidt op de regen Charlotte." Maar dat deed ik duidelijk niet.

Mijn regenbroek hangt nog in mijn kast. Die zou wel handig zijn, maar ik durf het niet aan: dat zou raar zijn op school. Tegen de tijd dat ik aankom in de les, zijn mijn schoenen veranderd in kleine vijvers. Iedereen in de klas ziet er hetzelfde uit: doorweekt, niet-uitgeruste gezichten en natte haren.

De mevrouw van Duits komt binnen, net zoals een laatkomer van mijn klas. Ze kijkt rond en zegt: "Ik hoop dat jullie je beter voelen dan jullie eruitzien." Niemand reageert. We zijn simpelweg te moe en wie zegt nu zoiets zo vroeg in de ochtend?

Charlotte uit 6 ecmt

Toen ik 13 jaar was ging ik skiën met mijn familie. Ik kan totaal niet skiën en toen was het niet anders. De eerste dag skiën kreeg ik les, een leuke leerkracht, genaamd Margaux. Na de lessen van Margaux was niet ik, maar mijn stiefpapa volledig overtuigd dat ik goed kon skiën en klaar was voor moeilijkere pistes. Hij overhaalde me om mee naar boven te komen aangezien hij me vertelde dat het een blauwe piste was. Eenmaal boven bleek er helemaal geen blauwe piste te zijn, wel een rode en een zwarte. Hier was ik nog niet klaar voor en ik ging wenend op mijn achterwerk naar beneden. Missie gefaald.

Victor uit 6 ecmt

Het was een bewolkte ochtend op kamp maar iedereen was enorm enthousiast. We vertrokken op 3-daagse naar Milaan! Het belooft een fantastische ervaring te worden en ik keek al uit naar een lekkere Italiaanse pizza. Op de luchthaven verliep alles vlot, zelfs mijn bus shampoo van meer dan 100 milliliter mocht mee door de douane.

We stapten in het vliegtuig maar in plaats van dat we na 10 minuten opstegen, bleven we maar wachten. Na 2 uur wachten, toen ik al bijna besloten had om te voet te vertrekken, hoorde ik een passagier achter me zeggen: 'Eindelijk, ik was bijna te voet gegaan!' Ik moest lachen en uiteindelijk landden we veilig. Een Italiaanse pizza had nog nooit zo lekker gesmaakt.

Charlotte uit 6 mtwe

Het was een gewone zaterdagmiddag. Ik vroeg aan mijn oma of ik eens mocht proberen te rijden met haar auto. Ze stemde toe, dus we liepen samen naar de auto. Daar zat ik dan, voor het eerst achter het stuur. Vol zelfvertrouwen startte ik de motor en ik voelde me klaar om te beginnen. Ik wist niet precies hoe hard ik op het gaspedaal moest drukken. Ik drukte iets te enthousiast, waardoor we met een schok vooruit schoten. Geschrokken trapte ik snel op de rem. Dit was niet alleen mijn eerste keer, maar meteen ook de laatste keer dat ik met haar auto mocht rijden.

Zoë uit 6 ecmt

Ik ben met vrienden en andere leerlingen van onze school op uitstap. Het is 2 uur 's nachts en iedereen -behalve wij- slaapt. Het is Halloween en we zitten op de vloer in het midden van een grote, donkere zaal. Een paar uur geleden was hier luide muziek en dansten veel mensen. Nu is het stil en zijn we alleen ... We spelen een kaartspel en praten gezellig met elkaar. Opeens merken we op dat iemand van ons verdwenen is. We worden paranoïde en denken dat die persoon plots uit een donkere hoek tevoorschijn zou komen om ons te doen schrikken. Dan gaat het licht achter de hoofddeur aan... en hij wandelt binnen. Hij is gewoon water gaan halen.

Keanu uit 6 mt

Vanmorgen ging ik vol goede moed joggen. Ik dacht: Het is tijd om fit te worden! Na vijf minuten voelde ik me echter alsof ik deelnam aan de marathon van mislukking. Mijn benen protesteerden, mijn ademhaling klonk als een oude stofzuiger, en tot overmaat van ramp haalde een bejaarde man me in... met een rollator.

Uit beleefdheid probeerde ik te glimlachen, maar zelfs dat mislukte. Hij knikte vriendelijk en zei: "Rustig aan, jongen. De finish wacht wel."

Terwijl hij vrolijk verder reed, dacht ik: misschien moet ik gewoon de fiets nemen de volgende keer.

Iljo uit 6 ecmt

Het was een frisse ochtend in de late herfst, de weilanden voor mijn huis nog bedekt met mist. Ik nam mijn fiets uit de garage en begon haastig te trappen. Ik had me weer overslapen. De herrie van de brullende auto's en het geschreeuw van de eerstejaars verwelkomden mij al en met een zucht greep ik naar mijn gsm in mijn jaszak. Mijn gsm! Weg! Vol paniek keerde ik me om, terug naar huis om mijn gsm te halen. Eenmaal thuis zocht ik als een gek het hele huis door. Geen gsm te vinden. Moedeloos plofte ik in de zetel. Ping! Ik keek naar mijn hand met een gsm vast ...

Rani uit 6 lamt

Toen ik zeven was, kwam mijn vinger per ongeluk tussen de deur. Na veel huilen bracht mijn moeder me naar de dokter, waar bleek dat mijn vinger gekneusd was en ik een verband kreeg. Die avond kwamen mijn grootouders langs en vol 'trots' wilde ik laten zien hoe het was gebeurd. Onhandig als ik ben, deed ik het zo goed na dat ook mijn andere vinger tussen de deur belandde. Resultaat? Enkele leuke foto's van een onhandige Linn met gekneusde vingers aan beide handen. (Oh ja, en alsof dat nog niet erg genoeg was, ben ik die ochtend ook nog met mijn neus tegen de afsluiting van een piste gelopen en had ik een bloedneus.)

Linn uit 6 ecmt

Examens voorbij! De vakantie kan beginnen! En vakantie dat betekent 10 dagen plezier op kamp... . Of dat is toch wat ik ervan dacht. We vertrokken vol goede moed en iedereen was er klaar voor maar het zat niet mee. Regen regen en nog eens regen meer kan ik er niet over zeggen. Maar we moesten door, de tenten moesten rechtstaan voor de leden kwamen. Na een tijdje stonden er dan toch een aantal tenten recht, iedereen lag neergeslagen en doorweekt in de tent, maar dan moest het ergste nog komen DE WIND. We keken naar buiten maar het was al te laat de tenten vlogen overal in het rond. Dit was nog maar dag 1 van voorkamp.

Lente uit 6 ecmt

Ik liep met een vriend over straat. Hij liet iets vallen, dus zag ik een kans om zo snel mogelijk de hoek om te lopen, achter een muurtje. Ik wou hem laten schrikken. Hij heeft een rode jas waar ik op aan het wachten ben. Ik zie de rode jas naar mij toe komen. Stil tel ik af: 'Drie, twee, een!' Dan kom ik tevoorschijn, en roep superluid: 'Boe!' De rode jas waarvan ik dacht dat het mijn vriend was, bleek een oudere vrouw met ongeveer dezelfde jas te zijn. Die vrouw schrok zich een ongeluk.

Liam uit 6 mt

Op een regenachtige dag zat ik in de auto en keek naar de regendruppels die over het raam aan het glijden waren. Ze vielen langzaam naar beneden, soms botsten ze tegen elkaar en werden groter. Ik bleef ernaar kijken, helemaal in gedachten verzonken. Het was eigenlijk best rustgevend, ondanks het slechte weer buiten. Op deze manier mocht de autorit nog wat langer duren.

Timo uit 6 mwte

De zomervakantie in Tenerife, de beste plaats om sterren(beelden) en de Melkweg te aanschouwen. Een activiteit die uiteraard ook wij gepland hadden. Gepakt en gezakt stonden we in groep klaar voor een kleine wandeling naar de plaats waar we de hemel gingen aanschouwen. Ondertussen zakte de zon en sloeg de nacht haar armen om de aarde. De gids, die ons interessante informatie over het heelal ging toelichten, kwam toe. Vanzelfsprekend zou deze uitleg in het Engels zijn, want buiten een paar geleerde woorden Spaans (dankzij Duolingo) beheers ik de taal niet echt. Onze gids begon: "Buenas noches a todos!"

Ik heb dus een belangrijke tip voor iedereen: Kijk twee keer na in welke taal je jouw excursie boekt.

Helena uit 6 lamt

De regen tikte zacht tegen het raam. Ik zat in de stilte, maar het voelde niet rustig. Alles leek verder weg dan normaal, zelfs mijn eigen gedachten. Buiten liep iedereen snel, alsof ze ergens naartoe moesten. Ik bleef zitten, wachtend op iets, maar ik wist niet wat.

Niels uit 6 ecmt

Samen met mijn mama en stiefvader vertrokken we naar Kroatië begin augustus 2022. Na al een lange rit achter de rug kwamen we aan in ons hotel in Duitsland. Dit was om even te rusten na de lange dag. We zetten onze rugzakken in de kamers en vertrokken naar het restaurant. We hebben lekker gegeten en genoten van onze avond. Die volgende ochtend stond er ook een lekker ontbijt voor ons klaar. We pakten weer alles in en staan klaar om te vertrekken. Mijn mama moet gewoon nog betalen en dan kunnen we onze reis verderzetten. Maar ze vindt haar portemonnee niet.... In alle paniek zoeken we in onze kamers. We rijden terug naar het restaurant van de vorige avond, halen alles uit de rugzakken en laden de koffer uit. Nergens was hij te vinden. We zetten al het adres van het tankstation waar we de vorige dag het laatst getankt hadden in de gps en maakten ons klaar om 3 uur terug te moeten rijden ... Van alle stress en heen-en-weergeloop kreeg mijn stiefpapa toch wat dorst. Hij opent de koelbox en ziet mijn mama haar portemonnee erin liggen. We barstten in lachen uit! Wat een goed begin van onze reis.

Ine uit 6 MT

Ik zit in de klas, starend naar mijn beeldscherm. KLAP! Een sprankel van vreugde gaat door mijn lichaam. Dit was niet voor de leerkracht, maar voor het spel waarmee ik won. Ik kijk op naar de leerkracht en denk: Oh nee! Maar ze had niets door.

Kato uit 6 MT

In de lagere school moest ik eens van mijn juffrouw een dier meenemen. Het was dan de bedoeling dat we een week voor het dier zouden zorgen. Ik had het plan om een kikker mee te nemen naar school, omdat dat wel een aardige verrassing is. Toen ik aankwam werd het snel duidelijk dat de kikker niet mocht blijven. Dezelfde namiddag mocht hij al weer mee naar huis. Zoals de meeste namiddagen passeerden we eerst nog op mijn mama haar bedrijf en mijn zus en ik hadden het goede idee bedacht om de kikker heel even los te laten. De kikker sprong eruit en mijn zus en ik hebben angstaanjagende minuten beleefd tot mijn peter terugkwam met de kikker.

Milan uit 6 ecmt

Het was een frisse ochtend in de late herfst, de weilanden voor mijn huis nog bedekt met mist. Ik nam mijn fiets uit de garage en begon haastig te trappen. Ik had me weer overslapen. De herrie van de brullende auto's en het geschreeuw van de eerstejaars verwelkomden mij al en met een zucht greep ik naar mijn gsm in mijn jaszak. Mijn gsm! Weg! Vol paniek keerde ik me om, terug naar huis om mijn gsm te halen. Eenmaal thuis zocht ik als een gek het hele huis door. Geen gsm te vinden. Moedeloos plofte ik in de zetel. Ping! Ik keek naar mijn hand met een gsm vast ...

Rani uit 6 lamt